

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ 1906-1943

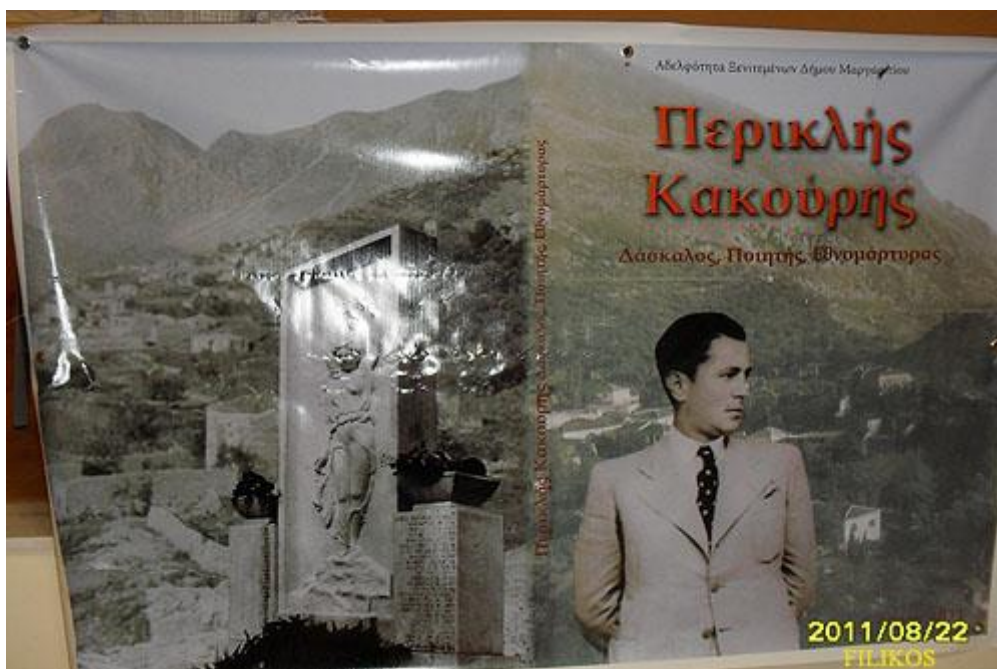
(γράφει ο Θωμάς Στ. Γκίνης)

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ 1906-1943

Δάσκαλος, Ποιητής, Εθνομάρτυρας.

(Στην φωτογραφία βλέπουμε το εξώφυλλο του βιβλίου για τον εθνομάρτυρα Περικλή Κακούρη και πίσω του φόντο από το Μαργαρίτι, ενώ αριστερά το μνημείο των 49 προκρίτων που δολοφονήθηκαν από τους κατακτητές και τους Αλβανοτσιάμηδες συνεργάτες τους).

Φωτογραφίες απο την ημερίδα για την παρουσίαση του βιβλίου του *λόγιου και εκπαιδευτικού* αείμνηστου Περικλή Κακούρη που πραγματοποιήθηκε στις 22-8-2011 στην αίθουσα του Λυκείου Μαργαριτίου. Στην σπουδαία αυτή εκδήλωση συμμετείχαν διακεκριμένοι καθηγητές του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων όπως ο κ. **Γεώργιος Καψάλης** Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ο καθηγητής Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. **Παναγιώτης Τσαμάτος** που με την εξαιρετική του ομιλία εξιστόρησε τα δραματικά γεγονότα που συνέβησαν εκείνη την περίοδο στην Παραμυθιά, την αναισχυνη συμπεριφορά των κατακτητών και των μουσουλμάνων τσιάμηδων της Θεσπρωτίας κατά την φρικαλέα ομαδική εκτέλεση των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς που μεταξύ αυτών ήταν και ο Μαργαριτιώτης δάσκαλος **Περικλής Κακούρης**.

(Στην φωτο κάτω, από αριστερά ο κ. Χρήστος Ευαγγέλου, ο κ. Παναγιώτης Τσαμάτος, καθηγητής Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο κ. Γεώργιος Καψάλης Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Ηλίας Κάλλης).

Ο **Περικλής Κακούρης** γεννήθηκε στο Μαργαρίτι το 1906. Ήταν γιός του Απόστολου και της Ευαγγελίας Κακούρη. Ο Περικλής αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο στο Μαργαρίτι, στην συνέχεια γράφτηκε στο Σχολαρχείο της Παραμυθιάς ως οικότροφος και κατόπι στο Διδασκαλείο Ιωαννίνων από όπου αποφοίτησε το 1926. Το 1928 διορίστηκε δημοδιδάσκαλος στο δημοτικό Σχολείο της Γλυκής Σουλίου. Εκεί υπηρέτησε μέχρι το 1935 περίπου. Από μικρός άρχισε να γράφει ποιήματα και πολλά από αυτά δημοσιεύονταν σε εφημερίδες και περιοδικά της Ηπείρου, χρησιμοποιώντας το ψευδώνυμο Πελλής Αχερώντιος.

Το 1932 παντρεύτηκε την Χαρίκλεια Καλαμπάκου από την Παραμυθιά. Ο Περικλής εκτός από τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα και τα ποιήματα που έγραφε ασταμάτητα, ασχολήθηκε και με τα κοινωνικά ζητήματα που απασχολούσαν τους αγρότες της Θεσπρωτίας εκείνη την περίοδο, συστήνοντας αγροτικό συνεταιρισμό στην Ποταμιά Πρεβέζης. Στα πολιτιστικά, ανέβασε το πρώτο παιδικό θέατρο με τους μαθητές του δημοτικού σχολείου Γλυκής και των γειτονικών χωριών. Στα μαθήματα, εκτός από τα εκπαιδευτικά είχε περιλάβει χορούς, τραγούδια και διάφορες εκδηλώσεις. Ασχολήθηκε επίσης και με την βυζαντινή ψαλτική και τις κυριακές έψελνε στην εκκλησία του χωριού του.

Σε όλη του την πορεία, εκφράστηκε σύμφωνα με τις δημοκρατικές του πεποιθήσεις που από νεότατος είχε ενστερνιστεί. Ο Περικλής Κακούρης σαν εκπαιδευτικός και γνώστης της ιστορίας της Θεσπρωτίας, ήταν ένας πολυτιμότερος συνεργάτης του Άγγλου ιστορικού Νικολάου Χάμοντ ο οποίος είχε επισκεφθεί τη Θεσπρωτία το 1932

για την διπλωματική του εργασία στις αρχαιότητες. (Ο μετέπειτα διακεκριμένος ιστορικός Χάμοντ ασχολήθηκε με την αρχαία ιστορία της Θεσπρωτίας και ιδιαίτερα με την Αχερουσία. Τότε γνωρίστηκε με τον δάσκαλο Περικλή Κακούρη που υπηρετούσε στην Γλυκή Παραμυθιάς και δημιουργήθηκε μεταξύ τους μεγάλος φιλικός δεσμός). Ο δάσκαλος Περικλής, ως καλός γνώστης των αρχαιοτήτων της περιοχής, βοήθησε σημαντικά τον Νικόλαο Χάμοντ στην εργασία του, η οποία του ήταν χρήσιμη στην επιστημονική του διατριβή.

Ο Περικλής εκτός από την Γλυκή, θήτευσε ως δάσκαλος στην Καταβόθρα το 1937, στο Μαργαρίτι για ένα χρόνο ως διευθυντής 1938, και στην Παραμυθιά. Το 1940 επιστρατεύτηκε και παρουσιάστηκε στην Βόρειο Ήπειρο μαζί με τον αδελφό του Βασίλη και χώρισαν στο Τεπελένι. Με το τέλος των επιχειρήσεων, γύρισαν στο Μαργαρίτι όπου ο Περικλής ήθελε να δει το βαπτιστήρι του, που τελικά δεν το είδε.

Δύο μουσουλμάνοι τσιάμηδες του έστησαν ενέδρα και αναγκάστηκε να φύγει αμέσως για την Παραμυθιά που πίστευε ότι θα ήταν πιο ασφαλής. Έλληνες πατριώτες και ο ξάδελφος του ο Θανάσης, του συνέστησαν να φυλάγεται και καλύτερα να πάει στα χωριά του Φαναρίου να προφυλαχτεί, αυτός όμως προτίμησε να πάει στην Παραμυθιά.

(Όπως αναφέρει ο ξάδελφος του Δημήτριος Κακούρης, που μεγάλωσαν μαζί σαν αδέρφια, διότι ο πατέρας του Περικλή είχε πεθάνει απρόβλεπτα και την προστασία της οικογένειας είχε αναλάβει ο Κώστας Κακούρης, πατέρας του Δημητρίου), η επιλογή του ανάμεσα στους 49 έγινε με την υπόδειξη των δύο μουσουλμάνων που του επιτέθηκαν στο Μαργαρίτι. Ο ένας από τους δύο μουσουλμάνους ήταν ο Ετσεβίτ Χούσας, γνωστός για τους τραμπουκισμούς που έκανε στο χριστιανικό στοιχείο της περιοχής Μαργαριτίου. (Ο Ετσεβίτ Χούσα, εκτελώντας εντολές του αρχηγού του Γιασίν Σαντίκ, είχε επανειλημμένα αποπειραθεί να δολοφονήσει τον Πρόεδρο του Μαργαριτίου Χαράλαμπο Σούλη το 1937, μας πληροφορεί ο Δημήτριος Κακούρης). Ο Περικλής Κακούρης αφού συνελήφθη μαζί με τους άλλους Παραμυθιώτες, εκτελέστηκαν όλοι στις 29 Σεπτεμβρίου του 1943 και τάφηκαν σε κοινό τάφο.

(Φωτό από το αρχείο του Β. Μπακαγιάννη)

Τέταρτος από αριστερά ο αείμνηστος Περικλής Κακούρης στο καφενείο του Τζέλες στον πλάτανο της κάτω πλατείας του Μαργαριτίου.

Σύμφωνα με τα γραφόμενα σε ένα σπανιότατο βιβλίο που έχουμε στο αρχείο μας του Θ.Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗ, με τίτλο Κατακαημένη Ήπειρος, και υπότιτλο, Το Φρικτών δράμα των κατοίκων της Θεσπρωτίας και η Συνεργασία των Αλβανών μετά του Άξονος έκδοση 1945, ότι:

<< η εκτέλεση των 49 προκρίτων της Παραμυθιάς, έγινε από την πλευρά των γερμανών, ως αντίποινα για την εκτέλεση 6 γερμανών στρατιωτών>>.

Η ιστορία αυτή έχει ως εξής: Οι μουσουλμάνοι της Παραμυθιάς κατόρθωσαν να πείσουν τον γερμανό φρούραρχο να τους δώσει 6 γερμανούς στρατιώτες για να πάνε όλοι μαζί να καταδιώξουν δήθεν ομάδα κομμουνιστών ανταρτών σε ορεινό σημείο της περιοχής. Μετά από ώρες επιστρέφουν οι μουσουλμάνοι τσιάμηδες όλοι σώοι, αλλά κανένας γερμανός. Οι μουσουλμάνοι τσιάμηδες τότε είπαν ότι τους γερμανούς τους σκότωσαν οι κομμουνιστές όλους, ενώ οι αλβανοτσιάμηδες δεν είχαν ούτε καν έναν τραυματία στη σφοδρή αυτή μάχη που υποτίθεται έλαβε χώρα στα βουνά.

Οι έλληνες τότε κατάλαβαν ότι κατι πονηρό έγινε, και έβγαλαν το συμπέρασμα, ότι οι αλβανοτσιάμηδες, είτε παρέσυραν στην παγίδα τους γερμανούς και στη συνέχεια τους άφησαν μόνους, όπου τους σκότωσαν οι κομμουνιστές, είτε τους δολοφόνησαν αυτοί οι ίδιοι. Αυτό δεν ξεκαθαρίστηκε, διότι καμιά κομμουνιστική οργάνωση δεν ανέλαβε την ευθύνη για αυτό το μακελειό. Ήταν δηλαδή μια καλοστημένη προβοκάτσια εκ μέρους των αλβανοτσιάμηδων που γνώριζαν ότι οι γερμανοί θα έκαναν τα αντίποινα, 1 γερμανός, 9 έλληνες, όπως το είχαν καθιερώσει τότε.

Στη συνέχεια οι μουσουλμάνοι υπέδειξαν στους γερμανούς, ποιοί έλληνες πατριώτες θα έπρεπε να εκτελεστούν στα αντίποινα αυτά. Με αυτόν τον τρόπο οι αλβανοτσιάμηδες, υποδεικνύοντας στους έξαλλους γερμανούς για το ποιός έπρεπε να εκτελεσθεί, έβγαζαν από τη μέση τα πιο ικανά στελέχη της περιοχής Παραμυθιάς, τους προκρίτους όπως ειπώθηκε. Αυτά υποστηρίζει στο βιβλίο του ο Παπαμανώλης το 1945.

Ο Βελλιανίτης εκπαιδευτικός και ιστορικός ερευνητής **Μάριος Μπίκας** σε εργασία του (Ο φόνος των έξι Γερμανών) γράφει:

<<Η αφορμή για την εκτέλεση των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς, ήταν η εκτέλεση έξι γερμανών απο τους Αντάρτες. Στις 24 Σεπτέμβρη 1943 Γερμανοί στρατιώτες μαζί με ντόπιους μουσουλμάνους τσιάμηδες (1) (δεν είναι γνωστός ο ακριβής αριθμός, τόσο των Γερμανών όσο και των μ. τσιάμηδων) ανέβηκαν για αναγνώριση στη Σκάλα της Παραμυθιάς. Έφθασαν στην Τριόδα (2). Κατέβηκαν στο πέτρινο εικόνισμα, που υπήρχε εκεί παλιά. Πέρασαν τα γρέκια του Νικόλα Γώγου και το λακκάκι (ρέμα), που κατέβαινε από τον Άη Μηνά και, πλησιάζοντας στη θέση Ρούπη, έπεσαν οι πρώτες τουφεκίες από τους Αντάρτες.

Οι Γερμανοί ανταπέδωσαν. Οι Τσιάμηδες, αφού σκορπίστηκαν και κρύφτηκαν, άρχισαν να πυροβολούν, όταν οι πυροβολισμοί πύκνωσαν. Ποιόν όμως πυροβολούσαν; τους Αντάρτες ή τους Γερμανούς; Στο μέρος αυτό από τους Γερμανούς φονεύτηκαν έξι και τραυματίστηκαν τρεις. Οι υπόλοιποι μαζί με τους τραυματίες και τους τσιάμηδες τράπηκαν σε φυγή, εγκαταλείποντας τους νεκρούς. Οι Αντάρτες στη συνέχεια κατέβηκαν από τα υψώματα και, αφού αφαίρεσαν από τους νεκρούς όλον τον οπλισμό τους και τα κράνη ... επέστρεψαν ανενόχλητοι στα

μετερίζια τους....>>.

Στην φωτογραφία κάτω με στολή Ταγματάρχη, απεικονίζεται ο τουρκαλβανός Νουρί Ντίνο. Αυτός, μαζί με τον αδελφό του Μαζάρ, ήταν οι διοργανωτές σε όλες τις δολοφονίες των ελλήνων της Θεσπρωτίας στην περίοδο της τρισυπόστατης κατοχής. Αυτός με τον αδελφό του, έφτιαξαν και παρέδωσαν στον γερμανό υπαξιωματικό την λίστα για τους έλληνες Προκρίτους που συνελήφθησαν στην Παραμυθιά στις 22-9-1943. Την φωτογραφία μου την έστειλε ένας φίλος Βορειοηπειρώτης το 2012, μαζί με άλλα στοιχεία...., τα οποία προέρχονται απο εφημερίδα της εποχής της γείτονος χώρας.

Από το Ειδικό Δικαστήριο Δοσιλόγων καταδικάστηκε με την απόφαση υπ. αριθμ. 344/29 Μαΐου 1945 χωρίς να τιμωρηθεί για τα φρικαλέα εγκλήματα που διέπραξε σε βάρος των συντοπιτών και χωριανών του. Αυτός ήταν υπεύθυνος και για όσους τουρκαλβανούς σκοτώθηκαν απο τους αμυνόμενους έλληνες, διότι με τραμπουκισμούς ορισμένους απο αυτούς, τους υποχρέωνε απειλώντας τους ότι εάν δεν συμπράξουν στις εγκληματικές πράξεις του, θα τους σκότωνε. Οι απόγονοι του, γνωρίζουν ασφαλώς ότι τα εγκλήματα αυτά, απο τους Θεσπρωτούς δεν παραγράφονται !

Στις δολοφονίες κατά των ελλήνων που διαπράχθησαν, κάτω απο τις εντολές των αδελφών Νουρί και Μαζάρ Ντίνο, συμμετείχαν και οι κάτωθι εκτελεστές:

- 1) Νουρί Ντίνο, από την Παραμυθιά.
- 2) Μαζάρ Ντίνο, από την Παραμυθιά.
- 3) Μαχμούτ Μάλε, από το Γραικοχώρι Ηγουμενίτσας.
- 4) Μπίτο Τάχο, από τον Παραπόταμο Ηγουμενίτσας.
- 5) Χάμψο Ρετζέπ, από τη Μακρυχώρα.
- 6) Ραμαντάν Σούλιο, από το Καλπάκι Φιλιατών.
- 7) Μουλά Εμίν, από τη Αάκκα Ηγουμενίτσας.
- 8) Μουσταφά Χαλίμ Γκέρα, από τον Βραχωνά Ηγουμενίτσας.
- 9) Αντί Μούχο, από το Γραικοχώρι Ηγουμενίτσας.
- 10) Μουλά Νταμίν, από την Λάκκα Ηγουμενίτσας.
- 11) Ιζέτ Σκέντο, από τη Φασκομηλιά Ηγουμενίτσας.
- 12) Τζελιάς Σκέντο, από τη Φασκομηλιά Ηγουμενίτσας.
- 13) Χαμίτ Μουχάμετ, από τη Μαζαρακιά Ηγουμενίτσας.
- 14) Φερχάτ Μουχάμετ, από τη Μαζαρακιά Ηγουμενίτσας.
- 15) Ίσδρα Αχμέτ Ταΐφ, από το Γραικοχώρι Ηγουμενίτσας.
- 16) Ζούμπο Μούχο, από το Γριακοχώρι Ηγουμενίτσας.
- 17) Νταμίν Βεϊσέλ, από τον Παραπόταμο Ηγουμενίτσας.
- 18) Ναζίφ Βεϊσέλ, από τον Παραπόταμο Ηγουμενίτσας.

ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΕΣ

Βάση αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου Δοσιλόγων Ιωαννίνων, από την κωμόπολη του Μαργαριτίου καταδικάστηκαν οι κάτωθι μουσουλμάνοι εγκληματίες:

- 1) Χασάν Εμίν του Μουλά Χαρούν, (ιμάμης), εις ισόβια δεσμά, αριθ. αποφ. 42)1947.
- 2) Κασήμ Αμπντουλά του Αχμέτ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 42)1947. Ο ίδιος δις εις ισόβια δεσμά και τρις εις θάνατον, αριθ. αποφ. 344)1946.
Επίσης δις εις θάνατον, αριθ. αποφ. 350)1946.
- 3) Τζαφέρ Καραμέτσο, δις εις θάνατον, αριθ. αποφ. 350)1946.
- 4) Ιμπραήμ Μπάγιο, δις εις θάνατον, αριθ. αποφ. 350)1946.
- 5) Βεϊσέλ Σεκρή, δις εις θάνατον, αριθ. αποφ. 350)1946.

- 6) Μουλά Ασήμ, (ιμάμης) εις θάνατον, αριθ. αποφ. 350)1946.
- 7) Φούρ Κερίμ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 8) Λιουφτή Σαντίκ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946
- 9) Μουσταφά Σαντίκ Γιασίν, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 391)1946 και αριθ. αποφ. 384)1946.
- 10) Ομέρ Κασήμ Αγά, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 11) Ομέρ Γιακούπ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946
- 12) Ισούφ Κερίφ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946
- 13) Σάκε Λιούσκα, εις θάνατον αριθ. αποφ. 384)1946.
- 14) Αμπντούλ Γιακούπ Αζίζ, εις θάνατον αριθ. αποφ. 384)1946 και εις ισόβια, αριθ. αποφ. 283)1946.
- 15) Σαλμί Κασήμ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 16) Αμπντούλ Κούπε, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 17) Σιαμπάν Φεϊζί, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 18) Αμπντούλ Βζόττι, εις ισόβια δεσμά αριθ. αποφ. 384)1946.
- 19) Γκαλίπ Μουρτεζάς, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 20) Αμπντούλ Κασήμ, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.
- 21) Ισούφ Αλιούς, εις θάνατον, αριθ. αποφ. 384)1946.

Από τους Μαργαριτώτες εγκληματίες μουσουλμάνους Τσιάμηδες, αναδείχθηκε μετά τον Γιασίν Σαντίκ, κορυφαίος ο Αμπντούλ Αχμέτ, ο οποίος από τις Δυνάμεις Κατοχής διορίστηκε Γενικός Αρχηγός, της Αλβανικής Χωροφυλακής (TZENTARMERIA) του Νομού Θεσπρωτίας, με έδρα την Παραμυθιά. Ο ανωτέρω, με υπαρχηγό τον Παραμυθιώτη Φετίχ Καραολή και με αρκετούς ένοπλους υφισταμένους τους μουσουλμάνους Τσιάμηδες της Παραμυθιάς και του Μαργαριτίου, έλαβαν μέρος στις συλλήψεις (22.9.1943) στην Παραμυθιά και στις εκτελέσεις (29-9- 1943) των 49 ΠΡΟΚΡΙΤΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ.

Ενωρίτερα δε και στην ολοσχερή καταστροφή του των 24 χωριών του Φαναρίου. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, όλοι οι ανωτέρω ξεχώρισαν για τον ανθελληνισμό και την εγκληματικότητα που επέδειξαν κατά των συγχωριανών τους.

Νουρί Ντίνο, ο θαυμαστής του Ψευδοκέσαρα Μουσολίνι).

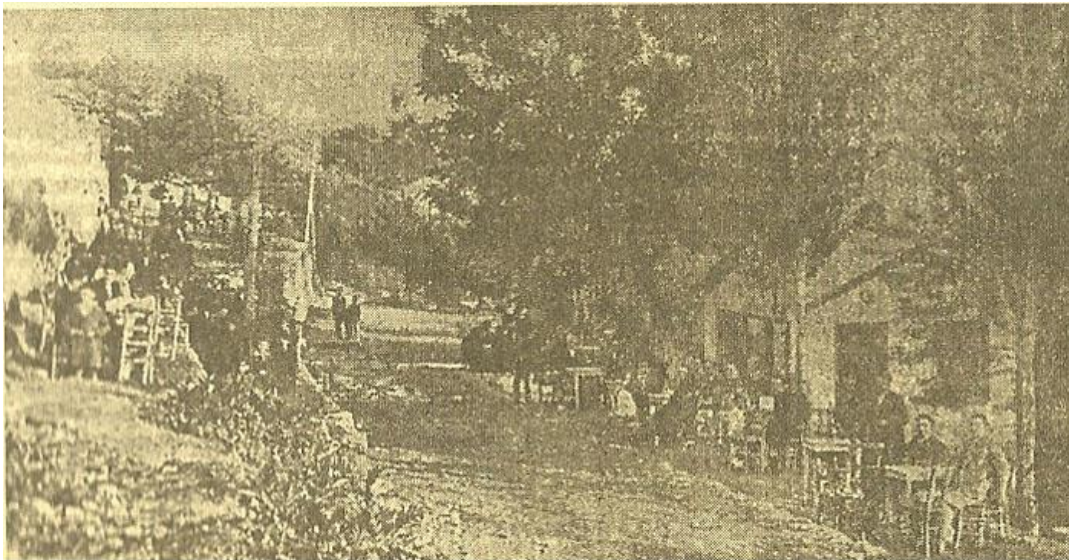

Ο Νουρί Ντίνο γεννηθήκε στην Παραμυθιά. (Οι οικογένεια των Ντιναίων και των Προνιάτων (σύμφωνα με στοιχεία απο το ημερολόγιο του ιστορικού Βασίλη Κραψίτη ήταν δύο από τις πιο πλούσιες οικογένειες της Παραμυθιάς, οι οποίες είχαν εξισλαμισθεί στο παρελθόν). Μετά την απελευθέρωση των νοτίων περιοχών της Ηπείρου από τον ελληνικό στρατό (1913), ο Νουρί Ντίνο έφυγε για την Κωνσταντινούπολη. Από εκεί εστάλη στα Τίρανα. Ακολούθως με χρήματα της αλβανικής κυβερνήσεως έσπούδασε στην κτηνιατρική σχολή του Τορίνου. Μετά το πέρας των σπουδών του επέστρεψε στην Αλβανία και τοποθετήθηκε σε εμπιστευτικό γραφείο στα ανάκτορα του Αλβανού βασιλιά Αχμέτ Ζώγου. Έπρόδωσε τον Ζώγου και συμμετέσχε στο φασιστικό κίνημα ανατροπής του. Για την πράξη του αυτή προήχθη σε αγματάρχη. Αμέσως μετά την συνθηκολόγηση και της κατάληψη της Ελλάδας οι Ιταλοί έσπευσαν να ανταμείψουν το Νουρή Ντίνο Μπέη. Με διάταγμα της ιταλικής κυβέρνησης διορίστηκε «Υπατος Αρμοστής Θεσπρωτίας». Ο αδελφός του Ναζάρ Ντίνο διορίσθηκε συνταγματάρχη της «Μιλίτσια», δηλαδή της Πολιτοφυλακής.)

Αργότερα, τα δύο αδέρφια με επίνευση των Ιταλών, δημιούργησαν την οργάνωση «Κσίλι Νασιονάλ Σκιπετάρ» (Εθνική Αλβανική Επιτροπή), ένα είδος τοπικής κυβερνήσεως, που για λόγους συντομίας λεγόταν «Ξίλια» (K.S.I.L.I.A) . Η οργάνωση αυτή δημιούργησε 14 τάγματα που έκαναν φοβερά εγκλήματα εις βάρος των Ελλήνων κατοίκων της περιοχής.

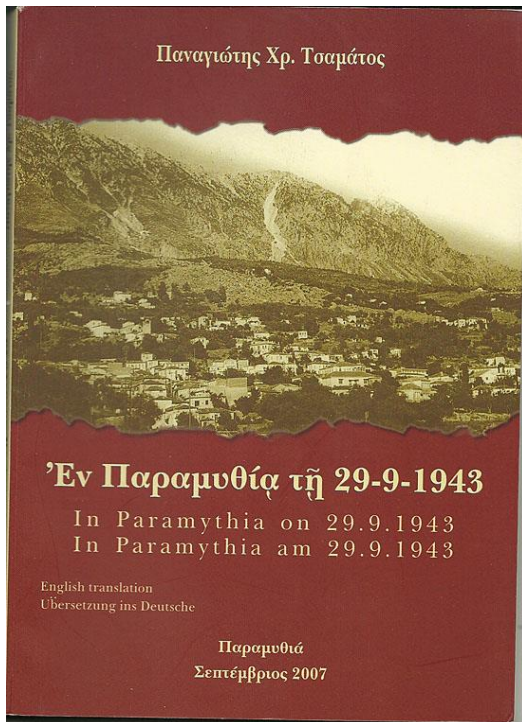
Ειδικότερα οι ηγέτες των Τσιάμηδων, μπέηδες μεγαλοτσιφλικάδες από την εποχή της Τουρκοκρατίας, συνεργάστηκαν με τις κατοχικές αρχές και συμμετείχαν σε διώξεις, καταστροφές, και μαζικές εκτελέσεις. Γνωστότερη είναι η εκτέλεση 49 προκρίτων της Παραμυθιάς, τον Σεπτέμβριο 1943, που έκαναν οι Γερμανοί με υπόδειξη των Τσιάμηδων.

Το Καρκαμίσι.

(Το Καρκαμίσι, παλιά βρύση με άφθονο νερό, ήταν, και εξακολουθεί να είναι κεντρικό σημείο αναφοράς της Παραμυθιάς. Ο δρόμος μπροστά απο το Καρκαμίσι όπως ήταν τότε που τον διάβηκαν για τελευταία φορά οι 49 μελλοθάνατοι οδεύοντας προς τον τόπο της θυσίας. Η φωτογραφία και η λεζάντα είναι απο το βιβλίο του καθηγητή κ. Παναγιώτη Τσαμάτου (Εν Παραμυθία τη 29-9- 1943). σελ 14).

(Μια πληρέστερη εργασία για την δολοφονία των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς, έχουμε επίσης απο το εξαιρετο βιβλίο του καθηγητή Πανεπιστήμιου Ιωαννίνων, κ. Παναγιώτη Τσαμάτου με τίτλο: **(Εν Παραμυθία τη 29-9-1943)** έκδοση Σεπτέμβριος 2007. Στο σπουδαίο αυτό ιστορικό βιβλίο το οποίο είναι πλούσια εικονογραφημένο με φωτογραφίες της εποχής αυτής, πιστεύω ότι θα πρέπει να διαβάσουν όλοι οι Θεσπρωτοί, και όσοι άλλοι θέλουν να πληροφορηθούν για τα τραγικά γεγονότα της εποχής αυτής και τις θυσίες των προγόνων μας)!

Ο Περικλής Κακούρης με συγγενής του, η φωτό είναι απο τον εξάδελφο του Δημήτριο Κων. Κακούρη.

Στην φωτό κάτω, ο δάσκαλος Περικλής Κακούρης με μια τάξη του Δημοτικού Σχολείου Μαργαριτίου, εποχής του 1937. Δεν γνωρίζουμε εάν η φωτογραφία αυτή είναι απο το Σχολείο, στο σημείο που σήμερα είναι το Λύκειο, η, εάν ήταν στην επάνω πλατεία του χωριού, όπου η αυλή του Σχολείου ήταν ακριβώς πίσω απο το παλιό πανδοχείο του Ανδρέα Σπύρου. (Φωτό απο τον Δημήτριο Κακούρη)

Ένα Ποίημα του **Περικλή Κακούρη** 1926

Ένα ποίημα αριστούργημα, που γράφτηκε απο τον αείμνηστο Περικλή Κακούρη το 1926, αντικατροπίζοντας το σπιτικό μιας Μαργαριτιώτικης οικογένειας της εποχής αυτής. Με το μελαγχολικό του ύφος που τον διέκρινε σε όλα τα ποιήματα του, ο Περικλής Κακούρης δίνει στον αναγνώστη να καταλάβει την φτώχεια που επικρατούσε, λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση, στα χωριά της Θεσπρωτίας, και με καταπληκτική ακρίβεια εξιστορεί τον αγώνα για την επιβίωση μιάς αγροτικής οικογένειας.

ΒΡΑΔΥ ΣΤΟ ΦΤΩΧΙΚΟ

Το σπίτι χαμηλό, στρωτό με χώμα
κι η στέγη του παλιά και καπνισμένη.
Στο τζάκι πλάι ένα αχυρένιο στρώμα
για να ξαπλώνετ, η γριά η ζαρωμένη.

Φτασμένος τώρα ο πατέρας λασπωμένος
ολημερίς στου μήλου το βαθύ χαντάκι
αμίλητος θλιφτός και κουρασμένος.
Αποκοιμιέται στην κούνια το μικρό παιδάκι.

Κι η μάνα τρίβει δυό κρεμμύδια χολιασμένα
με λίγο λάδι να γελάσουνε την πείνα.
κι όξω στο φεγγαρόφως, στο βιβλίο σκυμένη,
γράφει το μάθημα της η Χριστίνα.

Τρεμόφωτο ένα αστέρι κάθε βράδυ
κυλάει μέσα απ, τη στέγη να φωτάει
του φτωχικού σπιτιού τ, ολόπηχτο σκοτάδι

Λες κι άπ, το μάτι του θεού λαμποκοπάει.

**Κι αποκοιμάει τα φτωχικά όνειρα μας
ζωή και γειά Θεέ μου, στα παιδιά μας.**

Στοιχεία για την εργασία αυτή αντλήσαμε από το βιβλίο της Αδελφότητας Ξενιτεμένων του Δήμου Μαργαριτίου, και από αφηγήσεις των εξαδέλφων του αείμνηστου Περικλή, **Αθανασίου** και **Δημητρίου Κακούρη**.

Ευχαριστούμε τον συμπατριώτη μας **Δημήτριο Κακούρη** για τις πληροφορίες που μας έδωσε. Ευχαριστούμε επίσης τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. **Παναγιώτη Τσαμάτο** για το βιβλίο του (**Εν Παραμυθία τη 29-9-1943**) απο όπου αντλούμε σημαντικότερες πληροφορίες για την μαζική δολοφονία των **49 Προκρίτων της Παραμυθιάς**, καθώς και το βίντεο με την εξαιρετη ομιλία του που έκανε στο Μαργαρίτι στις 22-8-2011 στην ημερίδα για την παρουσίαση του βιβλίου του εκπαιδευτικού και λόγιου Μαργαριτιώτη αείμνηστου **Περικλή Κακούρη**.

Η εργασία για τον Περικλή Κακούρη δεν τελειώνει εδώ, θα εμπλουτίζεται με νεότερες πληροφορίες.

Επιτρέπεται η μερική ή η ολική αναδημοσίευση της εργασίας μόνο μετά από αναφορά της ιστοσελίδας και του συντάκτη.

Θωμάς Στ. Γκίνης 2011